

Forfatter: Rasmus Frederik Hendriksen, 1847-1938

Titel: Udrag fra Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Citation: Rasmus Frederik Hendriksen, 1847-1938: "Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham", i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 60. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-idm140619156869776.pdf> (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Heller ikke den Sommer var særlig munter. Moder var ikke rask og i vor Vennekres var der Sorg. Værst var det, at jeg ikke vidste, hvad jeg vilde, hvad jeg burde. Jeg tegnede meget efter Elisabeth, som var et dejligt Barn. Hun var gerne Model. Tegnede ogsaa Bedstemoder, og det stod paa, om jeg skulde blive Kunstner. Fader overlod mig at tage Bestemmelse, vilde dog vist nødtigt, at jeg skulde blive Maler. Jeg valgte det. - En af Moders Søstre sagde til Forældrene: I er gale at raade ham fra. I skal raade ham til, men ikke støtte ham, saa lader han den Fugl flyve. - I København kom jeg ind paa teknisk Institut, gik ogsaa privat hos Arkitekt Ferdinand Jensen. I Institutet i Læderstræde stod Krøyer paa min ene Side paa en Skammel. Han var 8 Aar yngre end jeg. Paa den anden Side en ung Malersvend, Lundby. Vi havde Christian Hetsch til Lærer og engang imellem kom Faderen, gamle halvtyske, meget dygtige, men ogsaa meget løjerlige Professor Gustav Hetsch og korrigerede. Han havde gjort skønne Ting og var beundret af os. - En Aften kom han til Lundby og begyndte at rette. Denne talte lidt imod: »Mukker Du?« - »Nej Hr. Professor« - »Hvad var det da, Du gjorde? mukkede Du ikke?« - »Nej, Hr. Professor.« - »Hvad var det da, Du sagde?« - »At jeg var ganske enig med Professoren.« - »Naa, det var netop som Du skulde være. Hvad hedder Du?« - »Lundby, Professor« - »Nej, det er ikke Dig, der er Professor, det er mig. Er Du i Familie med Krigsministeren?« - »Det er min Onkel, Hr. Professor.« - »Naa hils Din Onkel, jeg kender ham godt.« - Saa kom han til mig: »Er Du Maler?« - »Nej, Hr. Professor, men jeg vil gerne være det.« - »Hvad er Du da?« - »Jeg er Student, Hr. Professor.« - »Er De Student, det er en anden Sag.« - Saa kom han til unge Krøyer, hvem han roste stærkt. - Ved Aarets Slutning fik vi begge Afgangsbetegnelse til Akademiets Forberedelsesklasse. Krøyer fik tillige første Præmie, jeg anden.